

Synspunkt i Berlingske Business 22.oktober 2009

Erhvervslivet kan ikke finansiere det danske velfærdssystem

Statsministerens tale ved Folketingets åbning for 2 uger siden var lovende. Dens indledning satte det rette perspektiv ved at betone hvordan vi danskere ved initiativ, foretagsomhed, hårdt arbejde og personligt ansvar, i fællesskab har skabt vores velstand og velfærd. Videre indeholdt talen nogle klare konstateringer, som fortjener at bøjes i neon: Danmark har siden midten af 90'erne haft så lav en produktivtetsudvikling, at vores konkurrenceevne er forringet. Fremtidig velstand kræver økonomisk vækst, men andre landes, især asiatiske landes produktivtetsudvikling, flid, uddannelse og innovation vil gøre det meget svært for os. Vi må derfor have løn og produktivitet til at mødes, og vi må være innovative i alle sammenhænge, ikke bare på de højtuddannedes arbejdspladser. Statsministeren sagde med andre ord, at dansk erhvervslivs globale konkurrenceevne hverken kan tåle eller finansiere velfærd i den form og i det omfang, vi forbruger den. Vi har alt for generøse overførselsindkomster og den offentlige sektor er for stor og ineffektiv. Det kræver høje skatter og afgifter som medfører høje lønninger og lav konkurrenceevne, som medfører tab af arbejdspladser, som igen medfører stigende overførselsindkomster osv.

Men talen var også foruroligende, fordi ovennævnte pointer var så pænt indpakket og så lidt fulgt op af konkrete løsningsforslag, at de alt for let kan overses. Statsministeren synes i sin retorik, som sin forgænger, at være paralyseret af, at flertallet i Folketinget tilsyneladende har en meget begrænset viden om den erhvervssektor, der tjener de penge, som den offentlige sektor forbruger. Flertallet tror, at bare vi får mere uddannelse og mere viden, skal vi nok klare os. Naivt, kineserne og inderne mindst lige så dygtige! Flertallet tror at miljø- og klimateknologi kan redde Danmark. Naivt, det kan de andre også. Flertallet tror, at generøse overførselsindkomster skaber incitament til arbejdsomhed, innovation og integration. Naivt, der er masser af mennesker som bevidst eller ubevidst lukrerer på fællesskabet ved ikke at vedkende sig et personligt ansvar for at fællesskabet kan fungere. Det er ganske enkelt for nemt at nyde uden at yde – og det er politikernes ansvar!

Statsministerens forgænger havde glæde af en konjunkturskabt fremgang, som skjulte, at vi i forhold til de fleste andre lande reelt sakkede agterud. Derfor var det bekvemt for ham at acceptere et stort offentligt forbrug. Nu burde enhver imidlertid kunne se, at situationen på længere sigt er uholdbar, og at fremtiden begynder nu. Lars Løkke Rasmussen har chancen for at gøre en historisk forskel ved at udvise ægte lederskab i stedet for administrativt fedtspil. Han må påtage sig den enorme pædagogiske opgave det er at forklare Danmarks problemer så tydeligt, at han ved næste valg får et flertal, eller i det mindste en forståelse i Folketinget, som kan bruges til reel problemløsning i stedet for lappeløsninger. Det må han gøre ved dels ved at få vælgerne til at forstå, hvordan landets økonomi skabes – hvor pengene kommer fra og hvorfor. Dels ved at gå i spidsen for en redefinering af hvad velfærd er, og hvor meget vi har råd til. Statsministeren har tidligere gjort en dyd ud af, at underspille sin person: "Jeg er jo bare Lille Lars fra Græsted ..". Måske er det rigtigt, men indtil videre kan vi jo håbe på, at han i virkeligheden viser sig at være Store Lars fra Danmark.